

der ikke nogen Grund til, at andre end de Districter, der finde sig besvarede ved Bompenges Erlæggelse i Fyen, og derfor skulle kunne afløse dem med en vis Sum, at andre end de, der kunne med Rimelighed antages at have nogen Nytte deraf, skulle betale derfor. Der er stor Forskjel paa, om der er enkelte mindre Districter i en Provinds eller paa en D, som ikke kunne have den samme Nytte af Veiene, som andre; det er noget ganske Almindeligt, at, uagtet Principet er, at Veienes Anlæggelse og Vedligeholdelse skal stee paa deres Befolking, der have Nytte deraf, kan det dog ikke gjennemføres i det Enkelte i ethvert Tilfælde; men her er det 2 temmelig store Der, som tilsammen have over 5000 Tdr. Hartkorn, hvorom man ganske bestemt kan sige, at den hele Foranstaltning, der, vel at mærke, er en Undtagelse fra Lovens almindelige Regel, er dem til ingen Nytte, og at der altsaa ingen Grund er, hvorfor de skulde deeltage i Udgifterne dertil.

P. Jørgensen: Det er blot et Par Ord, jeg vil yttre i Anledning af, hvad den ærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) bemærkede. Jeg tiltræder ganske den Mening, han har ytret, nemlig med Hensyn til Bommens Nedlæggelse overhovedet. Jeg havde nemlig ønsket, at det var bleven opsat med Bommens Nedlæggelse i Fyen, indtil Bommene i hele Landet kunde blive ophævede. Jeg tiltræder nemlig ligeledes den høitærede Landstingsmands Ytring, at den foreslaaede Foranstaltning vil lægge Hindringer iveien for Bommens Nedlæggelse i det Hele. Jeg vil derfor ønske, hvis denne Lov udkommer, at den da maa blive en blot midlertidig, indtil Sagen kan ordnes om Bommens Nedlæggelse i det Hele.

S. Sørensen: Naar den ærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) har meent, at det var rigtigt, at Langeland og Laasinge skulde være frie for at deeltage i Erstatningsafgiften i Anledning af Bommens Nedlæggelse, fordi de ikke havde nogen directe Nytte af denne Foranstaltning, saa burde denne Forholdsregel formeentlig udstrækkes til alle Der, som høre til Fyens Stift, uden Hensyn til, om de ere større eller mindre; ja, man

burde vel egentlig gaae et Skridt videre og forfølge denne Tanke saalænge, til man udfandt, hvem der havde nogen directe Nytte af Bommens Nedlæggelse; thi ellers vilde den hele Forholdsregel komme til at haste betydeligt, og, da man rimeligviis aldrig vilde kunne komme til det Resultat, at udfinde, hvor Grændsen var, vilde en saadan Foranstaltning blive udsærlig. Jeg mener, at der altsaa fra den Side betragtet ikke kunde være Tale om, at fritage enkelte Der fra at deeltage i en Foranstaltning, der er til Gavn for Stiftet eller Kommunen i det Hele. Dersom det i nærværende Tilfælde er mindre rigtigt, at lade de mindre Der deeltage i den ubetydelige Afgift, som her er Tale om, maa det formodentlig ogsaa være urigtigt, at lade dem bidrage til det almindelige Væsen, eller til at anlægge og vedligeholde Veie, hvoraf de ingen directe Nytte have. Men jeg antager det i ethvert Tilfælde baade for det Smukkeste og det Rigtigste, at, hvad der angaaer hele Kommunen, bliver en fælles Byrde, og at, ligesom enkelte Egne i Stiftet, ved en saadan Leilighed som denne, komme til at bidrage til at afhjælpe en Byrde, som trykker andre, saaledes kan det Tilfælde indtræde en anden Gang, hvor det Omvendte finder Sted. Overhovedet er det vist rigtigt, at de større Communer gjensidig understøtte hinanden, saavel for at afhjælpe saadanne Byrder, som trykke, som for at fremme gavnlige Foranstaltninger. Naar den ærede Landstingsmand dernæst har meent, at en saadan partiel Lov vilde være en Hindring for mere almindelige Foranstaltninger, og at det ikke var hensigtsmæssigt for den lovgivende Magt, at give en saadan partiel Lov, skulde jeg troe, at den nærmeste Fremtid maaskee vil frembyde mere end een Leilighed, hvor det maa ansees hensigtsmæssigt, at give partielle Love, som angaae en enkelt Provinds; thi det er vitterligt, at ikke alle Provindser have fælles Interesser; der kan være meget Særegent ved een Provinds, som ikke findes ved en anden, og derfor bør den lovgivende Magt, og endnu mere den administrative, tage Hensyn dertil. Jeg mener ikke, at det vil være under den lovgivende Magts Værdighed at tage Hensyn til, hvad der er vigtigt for en enkelt Provinds, og jeg troer heller ikke, at